

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 4910
Ședința publică de la 07 August 2019
Completul compus din:
PREȘEDINTE Ion Vaida
Grefier Ionela Cîrciumaru

Pe rol judecarea cauzei minori și familie privind pe reclamant Lebu Gheorghe Dorin și pe pârât Lebu (Lepadat) Elvira, având ca obiect ordonanță președințială EXERCITAREA AUTORITĂȚII PARINTESTI+STAB. DOM. MINOR+PENSIE ÎNTREȚINERE.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.
Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că dezbaterile în fond asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 06.08.2019, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, ce face parte integrantă din prezenta sentință.

INSTANȚA

Constată că prin cererea înregistrată pe rolul judecătoriei Pitești la data de 13.05.2019 cu nr. 7619/280/2019, reclamantul Lebu Gheorghe-Dorin a solicitat pe calea procedurii speciale a ordonanței președințiale, în contradictoriu cu pârâta Lebu (fostă Lepădat) Elvira, să se dispună, fără somație și fără trecerea unui termen, în mod provizoriu, până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 5247/280/2019 aflat pe rolul Judecătoriei Pitești:

- exercitarea de către ambele părți a autorității părintești asupra minorei Lebu Daria-Elena, născută la data de 20.08.2018, rezultată din căsătoria cu pârâta;
- stabilirea locuinței minorei la domiciliul tatălui-reclamant;
- obligarea pârâtei la plata unei pensii de întreținere în favoarea minorei în cotă procentuală de 25% din venitul net lunar realizat/din venitul minim net pe economie începând cu data de 13.05.2019 (data introducerii cererii) și până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 5247/280/2019 aflat pe rolul Judecătoriei Pitești, respectiv
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul demers judiciar, în temeiul art. 453 C.pr.civ..

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că părțile s-au căsătorit la data de 26.04.2018, căsătorie înregistrată în Registrul de Stare Civilă a orașului Mioveni sub nr. 40/26.04.2018.

Din căsătorie a rezultat minora Lebu Daria-Elena, născută la data de 20.08.2018, CNP 6180820035274. Părțile au locuit cu chirie împreună cu copilul acestora dar și cu minora dintr-o relație anterioară a pârâtei în imobilul din Mioveni, str. Logofăt Stanciu Mihoveanu, bl. A30, sc. C, et. 3, ap. 13, județul Argeș, compus din 2 camere, până la data de 12.03.2019, când pârâta a decis să părăsească domiciliul conjugal.

Astfel, la data de 12.03.2019, în timp ce reclamantul se afla la serviciu, sub pretextul că merge să facă cumpărături, pârâta a lăsat cele două minore în grija unei vecine, fără a reveni în domiciliul conjugal, și a plecat în Spania împreună cu un bărbat cu care avea o relație extraconjugală.

Revenind acasă de la serviciu, reclamantul a găsit o scrisoare lăsată de pârâta în care "motivează" plecarea și își cere scuze pentru cele întâmplate.

În prezent, reclamantul arată că locuiește împreună cu cele două minore în același imobil, unde fetele primesc toată îngrijirea și educația necesară, reclamantul fiind ajutat de părinții săi (bunicii paterni).

Pârâta nu se interesează de soarta celor două copile, nu contribuie cu nimic la creșterea și educarea lor, manifestând un dezinteres total. Trebuie subliniat și faptul că la data de 01.04.2019 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei Pitești dosarul nr. 5247/280/2019 având ca obiect divorț cu copii+stabilire domiciliu minor+pensie întreținere+exercitare autoritate părintească.

De asemenea, reclamantul a formulat împotriva pârâtei plângere penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abandon de familie, în modalitatea părăsirii și lăsării fără ajutor a creditorului întreținerii, expunându-l la suferințe fizice sau morale, faptă prev. și ped. de art. 378 alin. 1 lit. a) Cod penal.

În aceste condiții, reclamantul a apreciat că interesul minorei față de vârsta fragedă este acela de a locui alături de tată, reclamantul prezentând garanții morale și posibilități financiare necesare creșterii și educării copilului, precum și condiții locative bune, aspecte ce vor fi confirmate și de raportul de anchetă socială.

Obligația legală de întreținere a părintelui către copilul său minor reprezintă acea obligație impusă de lege în care părintele căruia nu i s-a încredințat copilul acordă acestuia mijloacele necesare traiului, inclusiv satisfacerea nevoilor spirituale respectiv mijloacele pentru educare, învățatură și pregătirea lor profesională.

De asemenea, potrivit art. 263 C. civ. și potrivit art. 2 alin. 3 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, inclusiv în cauzele soluționate de instanțele judecătorești.

Cu atât mai mult se impune, prin însăși esența rațiunii de a fi părinte, asigurarea de către părinți a tuturor mijloacelor necesare creșterii și educării copilului în cele mai bune condiții.

Potrivit art. 997 alin. (1) din C.pr.civ., „instanța de judecată, stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.”

Totodată, potrivit art. 920 din C.proc.civ., „instanța poate lua, pe tot timpul procesului, prin ordonanță președințială, măsuri provizorii cu privire la stabilirea locuinței copiilor minori, la obligația de întreținere, la încasarea alocației de stat pentru copii și la folosirea locuinței familiei.”

Dispozițiile de mai sus sunt cuprinse în Codul de procedură civilă sub denumirea marginală de măsuri vremelnice. Trebuie precizat că, la fel ca și în reglementarea anterioară, deși calea procedurală prevăzută este ordonanța președințială, atunci când obiectul acesteia intră în categoria cererilor prevăzute de art. 920, instanța trebuie să verifice doar îndeplinirea cumulativă a două condiții de admisibilitate: vremelnicia și neprejudicarea fondului.

Aceasta, deoarece, din interpretarea textului legal, condiția urgenței este prezumată de legiuitor în această materie. De altfel, și doctrina a reținut că aceste măsuri pot fi luate pe cale de ordonanță președințială pentru că așa prevede legea, deci fără a fi necesară justificarea vreunei urgențe din partea celui care le solicită. Pe de altă parte, având caracter vremelnic, ele nu sunt de natură să prejudice fondul procesului, care se rezolvă prin hotărârea finală asupra procesului de divorț, sub toate aspectele.

Aceste măsuri pot fi luate pe cale de ordonanță președințială și în condiții derogatorii de la dreptul comun în materie, numai în timpul procesului de divorț. Aceasta presupune că, spre deosebire de dreptul comun, unde cererea de ordonanță președințială nu este condiționată de existența procesului asupra fondului (condiția vremelnicii putând fi dovedită și altfel), norma specială impune ca procesul de divorț să fie declanșat. Numai în aceste condiții nu este necesară dovedirea urgenței, ca o condiție de admisibilitate a ordonanței președințiale.

Cu toate acestea, în cauză sunt întrunite cumulativ condițiile impuse de dispozițiile art. 997 C.pr. civ..

Părțile sunt părinții minorei, fiecare dintre aceștia fiind îndreptățit a solicita luarea de măsuri cu privire la copil, deci în favoarea acestora există aparența dreptului.

Condiția urgenței este îndeplinită, rezultând din atingerea adusă, prin atitudinea părților, interesului minorei și drepturilor acesteia, potrivit situației de fapt reținute. Astfel, aceasta a înțeles să părăsească domiciliul conjugal, fără știrea reclamantului, plecând cu un alt bărbat cu care are o relație extraconjugală, lăsând cele două minore în grija unei vecine.

În lumina interesului superior al minorei, observând vârsta fragedă a acesteia, starea de sănătate și condițiile locative pe care reclamantul le poate oferi, este în interesul minorei ca locuința acesteia să fie la domiciliul actual al tatălui, urmând ca autoritatea părintească să fie exercitată în comun de ambii părinți.

Condiția vremelnice este de asemenea satisfăcută, întrucât solicitarea din prezenta cauză se limitează numai la măsuri pentru o perioadă limitată de timp și anume până la soluționarea definitivă a dosarului civil nr. 5247/280/2019 aflat pe rolul Judecătoriei Pitești având ca obiect divorț cu copii, stabilire domiciliu minor, pensie întreținere și exercitare autoritate părintească.

Condiția neprejudicierii fondului cauzei rezidă în aceea că solicitarea de a dispune vremelnic unele măsuri în favoarea reclamantului nu conduce la soluționarea fondului cauzei, ci doar la luarea unei măsuri provizorii, care să asigure respectarea drepturilor minorei și a interesului superior al acesteia.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 920 C.pr.civ., art. 997 și urm. C. proc. civ..

În probațiune au fost depuse înscrisuri (f. 11-33).

La data de 18.07.2019, pârâta a formulat întâmpinare în cauză, prin intermediul căreia a arătat că este de acord cu admiterea acțiunii formulate de reclamant, mai puțin cu stabilirea obligației de întreținere de la data introducerii acțiunii, având în vedere faptul că a trimis reclamantului bani ci acest titlu inclusiv în luna iunie 2019.

A precizat că a fost nevoită să plece din domiciliul conjugal din cauza problemelor pe care le are cu reclamantul și că nu a avut niciodată intenția de a-și abandona copilul. Motivul pentru care s-a deplasat în străinătate a fost tocmai acela de a obține venituri pentru a-și putea întreține fiica.

În cauză a fost încuviințată proba cu înscrisuri.

Analizând probele administrate în cauză, cu privire la situația de fapt, instanța reține următoarele:

În fapt, căsătoria dintre Lebu Gheorghe-Dorin și Lebu Elvira a fost încheiată la data de 26.04.2018 și înregistrată în Registrul Stării Civile al orașului Mioveni, jud. Argeș, cu nr. 40/26.04.2018, astfel cum rezultă din cuprinsul Certificatului de căsătorie seria CY nr. 291194 (f. 13). Din căsătorie a rezultat minora Lebu Daria-Elena, născută la data de 20.08.2018, conform celor cuprinse în Certificatul de naștere seria N.11 nr. 756311/22.08.2018 (f. 14).

Minora locuiește împreună cu reclamantul în imobilul situat în Mioveni, str. Logofăt Stanciu Mihoveanu, bl. A30, sc. C, et. 3, ap. 13, județul Argeș.

Situația de fapt reținută de instanță rezultă din cuprinsul înscrisurilor aflate la dosar și încuviințate în probatoriu.

Cu privire la admisibilitatea cererilor formulate de reclamant pe calea specială a ordonanței președințiale, instanța are în vedere dispozițiile art. 997 din C.proc.civ., conform cărora:

(1) Instanța de judecată, stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

(2) Ordonanța este provizorie și executorie. Dacă hotărârea nu cuprinde nici o mențiune privind durata sa și nu s-au modificat împrejurările de fapt avute în vedere, măsurile dispuse vor produce efecte până la soluționarea litigiului asupra fondului.

(3) La cererea reclamantului, instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.

(4) Ordonanța va putea fi dată chiar și atunci când este în curs judecata asupra fondului.

(5) Pe cale de ordonanță președințială nu pot fi dispuse măsuri care să rezolve litigiul în fond și nici măsuri a căror executare nu ar mai face posibilă restabilirea situației de fapt.

Se poate observa astfel că alin. 1 și 5 ale art. 997 Cod procedură civilă stabilesc condițiile de admisibilitate a cererii de ordonanță președințială, respectiv: urgența, caracterul vremelnic al măsurilor solicitate pe această cale și neprejudicarea fondului.

Cu privire la prima condiție de admisibilitate, instanța are în vedere faptul că urgența în luarea unor măsuri pe calea ordonanței președințiale este justificată de păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.

În acest sens o particularitate prezintă cauzele în materie de minori și familie, în cazul cărora condiția urgenței este prezumată de legiuitor ca îndeplinită potrivit dispozițiilor art. 920 C.proc.civ., care prevăd că instanța poate lua, pe tot timpul procesului, prin ordonanță președințială, măsuri provizorii cu privire la stabilirea locuinței copiilor minori, la obligația de întreținere, la încasarea alocației de stat pentru copii și la folosirea locuinței familiei.

Cu toate că art. 920 face referire la procesul de divorț, instanța consideră aplicabile dispozițiile acestuia și în speța de față, rațiunea fiind aceeași, respectiv instituirea unor măsuri de protecție asupra copiilor minori până la soluționarea litigiului cu privire la stabilirea locuinței minorilor și plata pensiei de întreținere pe calea dreptului comun.

În cazul de față, urgența rezultă tocmai din natura obiectului litigiului dedus judecării și din împrejurarea că drepturile părintești trebuie exercitate în mod esențial cu continuitate, ingerințele pe anumite perioade putând fi permise numai în condițiile strict reglementate de lege.

Neprejudicarea fondului decurge atât din condiția referitoare la vremelnicia măsurilor dispuse pe calea specială a ordonanței președințiale presupune, cât și din prevederea legală potrivit căreia ordonanța va putea fi dată și atunci când există judecată asupra fondului.

Accastă condiție presupune că, soluționând cererea, instanța nu poate dispune măsuri care să rezolve litigiul în fond și nici măsuri a căror executare nu ar mai face posibilă restabilirea situației de fapt. Instanța nu va cerceta astfel fondul dreptului suspus judecării și discutat între părți, însă, pentru a nu pronunța o soluție arbitrară, va cerceta aparența acestui drept.

Cu privire la exercitarea în comun a autorității părintești asupra minorei Lebu Daria-Elena, instanța reține că, în baza art. 397 C.civ., după divorț, autoritatea părintească revine în comun ambilor părinți, afară de cazul în care instanța decide altfel. Pentru motive temeinice, instanța poate face aplicarea art. 398 sau 399 C.civ. și să dispună exercitarea autorității părintești de către un singur părinte sau de către o altă persoană.

În situația de față, astfel cum a fost stabilită, instanța apreciază că nu există motive temeinice care să justifice o asemenea măsură. Mai mult, ambele părți sunt de acord cu exercitarea în comun a autorității părintești asupra minorei. Pentru considerentele prezentate mai sus, instanța urmează să dispună, în baza art. 397 C.civ., exercitarea autorității părintești asupra minorului, în comun, de ambii către părinți.

Analizând capătul de cerere privind stabilirea locuinței minorei la domiciliul reclamantului, instanța reține că, potrivit probelor administrate în cauză, minora a locuit împreună cu ambii părinți până la momentul părăsirii domiciliului conjugal de către părătă, iar în prezent locuiește împreună cu tatăl său în imobilul din Mioveni, str. Logofăt Stanciu Mihoveanu, bl. A30, sc. C, et. 3, ap. 13, județul Argeș.

Instanța reține că sunt îndeplinite atât condițiile privind caracterul provizoriu și neprejudicarea fondului cu privire la acest capăt de cerere, având în vedere că pe rolul

Judecătoria Pitești a fost înregistrat dosarul civil 5247/280/2019, cât și condiția urgenței, prin raportare la obiectul cererii promovate, iar aparența de drept este în favoarea reclamantului, acesta fiind părintele care locuiește împreună cu minora în prezent.

În ceea ce privește capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata pensiei de întreținere în favoarea minorei începând cu data introducerii cererii de chemare în judecată, instanța constată că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prev. de art. 997 C.proc.civ..

Părinții au aceleași drepturi și îndatoriri față de copiii lor minori, fără a deosebi dacă aceștia sunt din căsătorie, din afara căsătoriei sau sunt adoptați. În același sens sunt și dispozițiile art. 487 din Codul Civil, potrivit cărora părinții sunt obligați să crească copilul, îngrijind de sănătatea și dezvoltarea lui fizică, de educarea, învățătura și pregătirea profesională a acestuia, potrivit cu însușirile lui.

Obligația legală de întreținere dintre părinți și copii este instituită cu caracter general prin dispozițiile art. 499 alin. 1 din Codul Civil, iar copilul minor este întreținut de părinții săi, obiectul întreținerii constând în asigurarea mijloacelor necesare traiului copilului minor și suportarea cheltuielilor de creștere, educare, învățătură și pregătire profesională ale acestuia.

Reținând dispozițiile art. 529 alin. 1 din Codul Civil, potrivit cărora întreținerea este datorată în raport cu nevoia celui care o cere și cu mijloacele celui care urmează a o plăti, precum și dispozițiile art. 525 alin. 1 din Codul Civil, potrivit cărora, minorul care cere întreținere de la părinții săi se află în nevoie dacă nu se poate întreține din munca sa, chiar dacă ar avea bunuri, instanța apreciază că sunt întrunite condițiile generale și speciale pentru acordarea pensiei de întreținere atât în persoana creditorului cât și în persoana debitorului acestei obligații legale.

În ceea ce privește starea de nevoie a minorului, aceasta este prezumată de lege, iar existența mijloacelor materiale ale pârâtului-reclamant a fost stabilită din actele depuse la dosarul cauzei, neexistând o altă persoană obligată cu prioritate înaintea lor la executarea obligației de întreținere în favoarea minorului.

Se are în vedere faptul că minorul locuiește împreună cu reclamantul, aflându-se în îngrijirea acestuia de la momentul părăsirii locuinței de către pârâtă, fără a beneficia de sprijinul material necesar din partea pârâtei.

Cu toate că, în cuprinsul întâmpinării, pârâta a făcut vorbire despre faptul că a trimis sume de bani pentru creșterea și îngrijirea minorei, aceasta nu a depus nicio probă în acest sens, motiv pentru care instanța nu poate reține ca fiind dovedită această afirmație.

Astfel, cu privire la data de la care pârâta va fi obligată la plata pensiei de întreținere în favoarea minorilor, instanța reține că potrivit dispozițiilor art. 532 din C.civ., pensia de întreținere se datorează de la data cererii de chemare în judecată. Cu toate acestea, pensia poate fi acordată și pentru o perioadă anterioară, dacă introducerea cererii de chemare în judecată a fost întârziată din culpa debitorului. O astfel de dovadă nu a fost efectuată în cauză.

Având în vedere cele expuse mai sus și dispozițiile art. 529 alin. 2 din Codul Civil, potrivit cărora pensia poate fi stabilită până la o treime din venituri atunci când este datorată pentru doi copii și faptul că pârâtul-reclamant realizează venituri din muncă, instanța va dispune obligarea pârâtei, în mod provizoriu, la plata unei pensii de întreținere în favoarea minorei Lebu Daria-Elena în cuantum de 25% din venitul minim pe economie, cu titlu de pensie de întreținere, începând cu data sesizării instanței (13.05.2019) și până la soluționarea definitivă a dosarului de fond.

De asemenea, în baza dispozițiilor art. 451-453 din C.proc.civ., instanța va dispune obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 60 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamantul Lebu Gheorghe Dorin, cu domiciliul în Mioveni, Petre Zugravu, bl. H9, sc. A, et. 1, ap. 7, județul Argeș în contradictoriu cu pârâta Lebu Elvira, cu domiciliul în Mioveni, Petre Zugravu, bl. H9, sc. A, et. 1, ap. 7, județul Argeș.

Dispune ca autoritatea părintească asupra minorului să fie exercitată în mod comun de către ambii părți până la soluționarea definitivă a dosarului de fond (5247/280/2019).

Stabilește domiciliul minorului la reclamant până la soluționarea definitivă a dosarului de fond.

Obligă pârâta la plata lunară a unei cote procentuale de 25% din venitul minim pe economie, cu titlu de pensie de întreținere, începând cu data sesizării instanței (13.05.2019) și până la soluționarea definitivă a dosarului de fond.

Obligă pârâta la plata către reclamant a sumei de 60 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru.

Cu drept de apel în 5 zile de la comunicare, cerere care se va depune la Judecătoria Pitești.

Pronunțată în ședința publică, astăzi, 07.08.2019.

Președinte,
Ion Vaida

Grefier,
Ionela Cîrciumaru

I.C. 07 August 2019